

KATOLIŠKI GLAS

TAXE PERÇUE	GORIZIA	SETTIMANALE - REDAZIONE E AMMINISTRAZIONE: RIVA PIAZZUTTA, 18 34170 GORIZIA - TELEFONO 0481 - 83177 - DIRETTORE RESPONSABILE: MONS. MOČNIK FRANCESCO - REGISTR. TRIBUNALE DI GORIZIA N. 5 DEL 28 - 01 - 1949 - SPEDIZIONE IN ABBONAMENTO POSTALE - GRUPPO 11/70% AUTORIZZAZIONE DIREZIONE PROVINCIALE P. T. DI GORIZIA	UREDNIŠTVO IN UPRAVA:	Riva Piazzutta, 18 - 34170 GORIZIA - GORICA Tel. 0481 - 83177 - Telefax 83177 Poštni t/rn 11234499
TASSA RISCOSSA	ITALY		Poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trieste - Trst - Tel. 040 - 414646	

V službi božje ljubezni in božjega usmiljenja

Glejte, bratje,
kakšni ste bili poklicani...

Tisto, ker je v očeh sveta slabotno,
si je Bog izbral,
da bi osramotilo tisto,
kar je močno.

Junij je mesec, ko škofje po svetu posvetijo največ duhovnikov. Postati duhovnik danes zahteva trdno in zaupno vero, dobro mero poguma, zavestne in zrele odločitve.

Njegovo podobo še vedno bremenijo predsodki, ki jih je spočela francoska revolucija in vzgajala protiverška kultura v vseh svojih odtinkih. Nekateri družbeni sistemi to podpirajo zaradi političnih koristi, tudi s polresnicami in lažmi. Sovražstvo in odpor do vsega, kar je verskega, ki so ga vcepili v zavest ljudi, bo zelo težko odpraviti.

In vendar je strpnost do drugače mišlečih, dostojanstvo človeka in verska svoboda predpogoj vsakega sožitja, kulture in resnične demokracije. Veliko govorimo o spravi in razumevanju, samo Cerkev in duhovnik morata neprestano poslušati očitek in plačevati grehe preteklosti.

OKUŽENJE PO SEKULARIZMU

Vsi tudi čutimo, kako se je sekularizem globoko zažrl v navade in obnašanje današnjega človeka. Splav, »svobodna« ljubezen, kontracepcija in ločitev zakonske zveze ne veljajo več za greh niti pri ljudeh, ki se drugače imajo za verne. Še več, nekateri to zagovarjajo, kljub morebitnim osebnim pomislekom, iz gole obsejnosti, neodgovornosti, koristoljublja, nedoslednosti in strahu, da bi jih imeli drugi za »starokopitne«. Užaljeni, samo da bi nagajali »farjem«.

Vzroki za takšno stanje prihajajo iz preteklosti, ko je krščanska kultura prevladovala, bila prevečkrat vsiljiva, dvojnična, neprepričljiva in nasilna. Zaradi slabih kristjanov je tudi evangelij izgubil na verodostojnosti. Tako so začeli nekateri iskati drugje. Kulturno okolje se je začelo počasi spreminjati.

Danes je postalo krščanstvo marsikje vera, morala in kultura manjšine. Nekoč krščanske dežele so postale mislonsko področje. Zunanji vplivi Cerkve na politično, kulturno in socialno dogajanje se je zmanjšal. Ponekod je moralo celo nazaj v katakombe.

NENAVADNO POSLANSTVO

V takšnem okolju je seveda podoba in vloga duhovnika drugačna. Postati mora resnično božji mož, zrela krščanska osebnost, ki z nekaterimi najbolj zvestimi tihopričjuje, da sta božja ljubezen in božje usmiljenje še vedno prisotna v svetu. Kljub temu, da je duhovnik postal za marsikoga samo še ostanek iz preteklosti in »orodje« za zadostitev občasnih »religioznih« potreb, vztraja in oznanja: Bog še ni izrekel zadnje besede...

Današnji človek z veliko težavo sprejema v svojo hišo Boga kot sostanovaleca. Zanj je prezahteven. Spremeniti bi moral svoje življenje in se odpovedati udobnemu »delu«, kar hočeš.

Prav tako je civilizacija visokega tehnološkega razvoja, genetska manipulacija, otrok iz »epruvete«, mati »na posodo«, evtanazija, potrošništvo in iskanje užitekova za vsako ceno, zabrisala še zadnji branik vernosti — čut za svetost življenja.

Ta je v svojem bistvu religiozni čut, ker je od vedno vzbujal v človeku mistično pripadnost Njemu, ki je vse ustvaril, ki vsemu daje življenje, od katerega je vse odvisno, ki daje vsemu smisel in vse presega. Človek ga predstavlja samo kot površen, minljiv trenutek — samo tisti, ki svojega duha poveže z njegovim Duhom, sme upati, da se bo minljivost spremenila v večni obstoj.

LIK DANAŠNJEGA DUHOVNIKA

V takšnem svetu se mora odločiti, de-

lati in oznanjati duhovnik. Njegovega poklica ne zasledimo v nobenem opisu poklicev, za katere se je vredno odločiti. Samo ljubezen do Boga, Cerkve in bližnjega odpre mlado srce, da se odloči in sprejme Jezusovo vabilo: Hodi za menoj.

Največkrat služi ljudem, za katere se nihče drugi ne zanima. Dobro pozna in po svojih močeh zdravi najtežje duhovne in materialne rane človeštva, marsikje tudi za ceno življenja. Globoko se zaveda, da je vse njegovo prizadevanje samo kaplja v morje potreb.

Duhovnikov nastop je potrpečljiv, mil, nikoli napadalen in vsiljiv. Brez zagrenjenosti sprejema nerazumevanje, nehalnost in posmeh ljudi, ki njegovega dela ne cenijo in vidijo v njegovi odločitvi »roč vrženo življenje«. Trdno mora stati v prepričanju, da je Jezus »svet premaga« in je samo življenje tisto, ki potrjuje ali zanika vrednost neke vere oziroma ideologije.

Duhovnik je mož vere, upanja in ljubezni. Vedno v službi Boga, Cerkve in bližnjega, ne oznanja sebe, ampak vedno in povsod Kristusov evangelij. Ne išče časti, niti materialnih dobrin. Plačilo mu je nasmeš rešenega srca in potolažena duša...
MILAN NEMAC

Dvanajst držav, ki sestavljajo Evropsko gospodarsko skupnost (EGS), je te dni tretjič izvolilo svoje predstavnike v evropski parlament, ki ima sedež v Strassburgu ob Renu, na meji med Francijo in ZR Nemčijo. Pet držav (Velika Britanija, Irska, Danska, Nizozemska in Španija) so volile že v četrtek 15. junija, ostale pa preteklo nedeljo. Povprečna udeležba ni bila ravno visoka: 58,6%, kar priča, da volilci še niso preveč prepričani o pomenu takih volitev. Izjema je le Italija, kjer je volilo nad 80% volilnih upravičencev.

Novi evropski parlament se je pomaknil proti levi, saj sestavljajo največjo skupino socialisti s 182 poslanci (+16); sledijo jim krščanski demokrati 123 (+10); liberalci imajo 45 sedežev (nespremenjeno), komunisti so nazadovali na 42 (-6), zelo pa so porasli zeleni (tudi v Italiji) in sicer od 20 na 32 sedežev; tudi desnica je v porastu: 22 (+6); golistov in drugih bo 19 (-11), neodvisnih 20 (+6). Najbolj so pa nazadovali konservativci: od 66 na 33.

V posameznih državah, ki sestavljajo EGS, vzbujajo pozornost velik neuspeh konservativcev, ki jih vodi »železna gospa« Thatcherjeva. Od 45 sedežev so nazadovali na 32, njih tekmeči laburisti pa porasli od 32 na 45. Če bi bile sedaj državno-

zbornske volitve, bi Thatcherjevi slaba predla.

Isto lahko rečemo o ZR Nemčiji, kjer so krščanski demokrati padli od 41 na 32 mest, uveljavili pa se takoim skrajno desničarski republikanci s 6 novimi sedeži. Nazadovali so tudi socialisti (od 33 na 31).

V Franciji je največ sedežev prejela povezava sredinskih strank (bivši predsednik republike Giscard d'Estaing) in sicer 26, socialisti so narasli od 20 na 22; skrajni desničar Le Pen je ohranil svojih deset sedežev, zeleni pa so prvič dosegli devet mest.

V Belgiji so bili najbolj uspešni flamski krščanski demokrati in valonski socialisti; obojni so dosegli po pet poslancev. Na Nizozemskem prednjačijo demokristjani z deset sedeži; sledijo jim socialisti z osmimi. Tudi v Luksemburgu so prvi demokristjani (3 mesta), drugi pa socialisti (2).

Na Iberskem polotoku so v Španiji ponovno najmočnejši socialisti s 27 sedeži (-1), na Portugalskem pa sredinski socialdemokrati z 9 poslanci (-1); drugi so socialisti: 7 (+1).

Na Danskem so prvi socialdemokrati: 4 (+1), drugi liberalci: 3 (+1). Na Irskem, kjer so imeli tudi parlamentarne volitve,

je pa zmogala sredinska stranka Fianna Fall s pet sedeži, a je izgubila tri. Njen tekmeč Fine Gael si je priborila štiri mesta (-2).

Tudi v Grčiji so imeli državnozbornske volitve. Po sedmih letih je sredinski stranki Nova demokracija uspelo preseči socialiste, ki jih vodi vedno bolj osporavani Papandreu; na evropskih volitvah sta prav tako stranki zamenjali svoji vloži: Nova demokracija deset sedežev (+1), Pasok (socialisti) 9 (-1).

KAKO JE BILO V ITALIJI?

Evropske parlamentarne volitve naj bi zlasti po zamisli socialističnega voditelja Craxija bile pokazatelj, kako so trenutno italijanski volilci opredeljeni in bi ob enem nakazale, kako naj bo sestavljena nova vlada. Res so socialisti z ozirom na leto 1984 precej porasli (od 11,2% na 14,8% in na sedežih od 9 na 12), a so pričakovali večje uveljavitve.

Malo razočarani so demokristjani. Niso dosegli 34%, ko so pred dvema letoma na parlamentarnih volitvah že dosegli 34,3%. V sedežih pa so z ozirom na leto 1984 porasli za enega. Imeli jih bodo 27.

Komunisti so z ozirom na leto 1984 nazadovali od 33,3% na 27,6%, na poslancih od 27 na 22. Tolažijo pa se, da so z ozirom na leto 1987, ko so bile državnozbornske volitve, porasli točno za en odstotek.

Povezava liberalcev, republikancev in Pannellovih radikalcev se ni obnesla, saj so celo nazadovali od petih na štiri mesta. Socialdemokrati (PSDI), ki jih je Craxi že odpisal, pa so pokazali, da hočejo živeti naprej. Dosegli so dva sedeža (-1). Nazadovali so misovci, od 5 na 4. Južnotirolska ljudska stranka je ohranila svojega predstavnika, a izgubila 10% glasov, ki jih je odnesel disident dr. Alois Benedikter v federalistično skupino strank. Najbolj pa so ponosni na svoj uspeh zeleni, ki so dosegli skupaj (čeprav so nastopili ločeno pod dvema znakoma) kar pet sedežev.

IN ZDRUŽENJE MANJŠINSKIH STRANK?

V tem združenju, ki si je nadelo naslov »Federalismo«, je nastopila tudi SSK. Lista je prejela 206.299 glasov, t.j. 0,6% in si zagotovila en sedež. Z ozirom na leto 1984, ko je nastopila pod znakom sardinske Akcijske stranke, je narasla za 15.420 glasov.

V naši deželi je ta skupna lista prejela 7.885 glasov (1%), leta 1984 pa 7.951, v tržaški pokrajini 4.042 (2,3%), leta 1984 pa 3.461 (1,8%), torej precejšen porast. Enako se je zgodilo v goriški pokrajini: letos 1868 glasov (1,8%), pred petimi leti pa 1719 (1,7%).

Naj v zvezi z našo deželo povemo, da ni bil izvoljen noben kandidat za evropski parlament. Vendar bo komunist Rossetti šel v Strassburg, ker mu bo to mesto odstopil tajnik PCI Occhetto, ki je zmaga tudi v drugem volilnem okrožju. Demokristjani so močno razočarani, ker ni uspelo izvoliti Mizzaua, ki je bil do sedaj že poslanec v evropskem parlamentu, vsi Slovenci pa smo zadovoljni, da Camber od Liste za Trst kljub svoji povezavi s socialisti ni uresničil svoje namere, da tudi v Strassburgu nastopa proti slovenski manjšini.

IZID REFERENDUMA O EVROPSKEM PARLAMENTU

Volilci v Italiji so se morali s posvetovalnim referendumom pretekle nedelje izreči tudi o tem, ali naj postane evropski parlament ustavodajno telo, ki naj pripravi združitve Evropske skupnosti. Do sedaj je imel omenjeni parlament le posvetovalne pristojnosti.

Vse italijanske stranke so priporočile odgovor »DA«. Volilci so to priporočilo očitno osvojili, saj se jih je kar 88,1% izreklo z »DA«.
J. Jk.

Samozavestno in skupno oblikujemo prihodnost!

V nedeljo 18. junija se je v Slomškovevemu domu Mohorjeve družbe v Celovcu zbralo veliko število gostov na redni občni zbor Narodnega sveta koroških Slovencev (ki je vsaka tri leta) v spomin 40-letnice ustanovitve te organizacije (junija 1949) in desetletnice smrti prvega predsednika dr. Joška Tischlerja.

Spored se je — kot se spodobi — začel z mašo, pri kateri je pel zbor iz Ljubljane-Rakovnika. Dopoldne so bila poročila o dosedanem delu, o uspehih, nalogah in težavah ter izvolitev novega predsedstva. Ponovno je bil izvoljen dosedanji predsednik dr. Matevž Grilec, njemu v pomoč pa štirje enakoverdni podpredsedniki.

Ob 13.30 se je začela slavnostna akademija, ki se jo je udeležilo res lepo število slovensko še zavednih Korošcev. Dvorano so napolnili do zadnjega kotička in čeprav je program (nastopili so mešani zbor Gallus iz Celovca, mešani zbor Podjuna-Pliberk, otroški zbor iz Škocjana in tamburaški ansambel iz Loč) trajal več kot dve uri, se ni nihče pritoževal. Splošno je človek v tej pisani družbi imel občutek, da se nam nič ne more zgoditi, da smo vsi za eno stvar in složni v tem, da zmagamo — čeravno so besede dr. Wieserja (predsednika Zveze slov. organizacij) dale čutiti, da še vedno vlečemo vrv na dva konca in ne v isto smer. In vendar bi združeni res lahko »gore prestavljali« in življenje v lepi koroški domovini bi bilo zavdanja vredno. Upanje, da bo enkrat tako, pa še vedno ostane.

Pozdravni govor je najprej imel Ignac Domej, ki je med drugim pozdravil Tischlerjevo družino, predsednika koroškega deželnega zbora, predsednika Social. zveze Slovenije Smoleta, državnega poslanca K. Smolleta, škofijskega kanclerja dr. Kristofa, jugoslovanskega konzula Miklavčiča, dr. Frasnellijskega iz Južne Tirolske (ki je povedal zelo prepričljive besede), deželne poslanca Furlanijske-Julijske krajine Bojana Brezigarja, predsednika hrvaškega kult. društva Železno go. Gieler, deželnega tajnika in predsednika SSK Iva Jevnikarja iz Trsta in Marjana Terpina iz Gorice, dr. Petrika, predsednika češke in slovaške manjšinske skupnosti v Avstriji, predsednika ZSO - Celovec Wieserja, deželnega poslanca iz Bocna, zastopnika madžarske manjšine in vrsto drugih uglednih osebosti, med njimi M. Maverja za SSO.

Vsi omenjeni so tudi spregovorili in zaželeli NSKS vse dobro za prihodnost (Jo-

že Smole je med drugim omenil Tischlerjeve besede z nekega srečanja v Ljubljani, kjer je le-ta povedal, da ni tako na levo kot bi oni radi, a tudi ne tako na desni kot oni mislijo).

Govor je imel tudi dr. Zerzer, predsednik KSZ, veliko zanimivega in spodbudnega pa je povedal »novi« predsednik NSKS dr. Grilec. Med drugim je dejal: »Zvest domu, narodu in Bogu« je naslov zbornika, ki ga je izdal NSKS (res lepa knjiga in vredna prostora v domači knjižnici) in opisuje življenje in delo pred 10 leti umrlega dr. Tischlerja ter razvoje naše organizacije, ki je bila ustanovljena pred 40 leti. Dr. Tischler je izšel iz naroda in zanj živel, zanj se je tudi razdal. Njegovo življenje je najtesneje povezano z življenjem koroških Slovencev in s svojim delom je začrtal tudi pot v prihodnost. Narodni svet usmerja svoje delo še danes po smernicah, ki jih je on zarisal. Koraki, ki smo jih napravili, niso veliki, vendar so to koraki naprej in ne nazaj in tudi ne na mestu. Slovenska televizijska oddaja je tak korak, dvojezična ljudska šola v Celovcu je tak korak in tudi ustanovitev višje šole za gospodarske poklice z maturo pri Zavodu šolskih sester v Szentjakobu je tak korak. V NSKS smo prišli do prepričanja, da moramo graditi v prihodnosti skupno organizacijo,

da moramo priti do demokratičnih možnosti odločanja o odprtih vprašanjih, do večinskega odločanja, ki bo onemogočilo možnost veta te ali one skupine. Če smo se pred 40 leti v taktatni narodnopolitični situaciji razšli, potem se danes spet združimo v polni zavesti, da bomo le v slogi korakali v lepšo prihodnost.

Povedal je tudi, da njegov namen ni boj proti Haiderju, ampak boj za interese in napredek slovenske narodne skupnosti na Koroškem.

Voščila so pismeno poslali: slovenski metropolit dr. Suštar, predsednik SRS Sinigoj, dr. Mock, dr. Busek, podkancler Riegler in pobrateni Bretonci iz Francije. Prireditev se je nadaljevala in zaključila na vrtu (občasno jo je motil dež), kjer je bila za vsa pripravljena jedaja in pijača.

Dan oz. večer poprej so v Svečah, na vrtu kulturnikov pri Gorsetovi galeriji odkrili doprni spomenik dr. J. Tischlerju (med drugim tam že »stojijo« sv. Modest, Kernjak, Drabosnjak, Janežič, Milka Hartman, Grafenauer itd.). Svečanost je opešal pevski zbor »Kočna«, kot slavnostni govornik pa je lepe misli o pokojniku povedal državni poslanec Karel Smolle, nekdanji Tischlerjev učencev.

Za konec samo še: Slava njegovemu spominu in vse dobro NSKS!
R. B.

Posmrtna rehabilitacija žrtev stalinizma

V petek 16. junija so se Madžari v mogočni žalni manifestaciji poslovili od Imreja Nagyja, ki se je konec oktobra 1956 postavil na čelo madžarskega ljudstva, in čeprav sam komunist, razglasil razpust te stranke ter zahteval umik zasedbenih sovjetskih čet. Ko je Kadar poklical na pomoč sovjetske čete, da »kontrarevolucijo« zatrejo, je bil zajet in kasneje, leta 1958, s štirimi sodelavci, med njimi Maleterm, obrambnim ministrom, usmrčen. Pokopan je bil tajno na parceli 301.

Množica 130.000 oseb se je zbrala na Trgu herojev, da se poslovi od teh mučnikov za svobodo madžarskega ljudstva. Bil je šest krst; ena je bila prazna in je predstavljala 230 oseb (govornik je prebral njih imena), ki so bile usmrčene v času Kadarjevega 32-letnega vladanja.

Zastopniki madžarske partije pri tem pokopu niso bili navzoči, pač pa mnoge delegacije iz svobodnega sveta in tudi nekateri iz držav vzhodnega bloka. Odsotne pa so bile tiste iz Albanije, Romunije, Severne Koreje in Kitajske, kar dosti pove. Iz Italije sta bila prisotna Craxi in Occhetto, glavni tajnik PCI.

Govorniki so poudarili žrtev umorjenih in postavili zahtevo, da se sovjetske čete čimprej umaknejo iz Madžarske, partija pa sestopi z oblasti, saj je kriva ogromnega zla, ki je zadelo madžarsko ljudstvo v zadnjih 40 letih. Zelo jasen je bil zastopnik mladine Viktor Orban. Dejal je: »Ne doumemo tistih, ki so nam ves čas lagali o dogodkih leta 1956, danes pa se dotikajo teh krst z namenom, da si znova pridobijo verodostojnost.«

V PROTITOKU Obstaja laična morala?

Ali je potrebno biti verujoč, da smo tudi moralni? Ali človek, ki se trudi v korist bližnjega in ni verujoč, ni vseeno moralen?

Večkrat slišimo podobna vprašanja v zadnjih časih. So trditve, ki skušajo utemeljiti obstoj neke laične morale, ki ne sloni na neposrednem posegu Boga v zgodovino človeštva. Filozof Kant je prvi ustanovitelj te laične morale.

Na osnovi splošne izkušnje, bi lahko mirno rekli, da obstajajo osebe, ki se ne razglašajo za verujoče, so pa moralno brezhibne osebe. Služijo bližnjemu, nesebično, pošteno, zelo zavzeto, z lastnimi žrtvami. Posvetijo se družini in družbi. Verujejo v te vrednote ne zaradi mode, temveč zato, ker so v to tudi trdno prepričani.

Svetopisemsko izročilo pozna to vrsto ljudi. Že sv. Pavel govori o poganih, ki ne poznajo Kristusovega sporočila, ker jih kristjani niso še z njim seznanili, a živijo po istih načelih kot Kristusovi učenci (prim. Rimlj. 2, 14).

Drugi vatikanski cerkveni zbor potrjuje, da kdor v dobri veri ne pozna krščanske vere, a se po njej obnaša, živi po zakonu, ki je v srcu vsakega človeka, se lahko odreši (prim. CS št. 16).

Petrovi nasledniki postavljajo v zadnjih desetletjih v središče svojega učiteljstva predvsem človeka. Služba človeku je stičišče, v katerem je Cerkev prepričana, da se bo srečala z vsemi ljudmi (prim. Janez Pavel II., Redemptor Hominis, št. 14). To pomeni, da je spoštovanje človeka osnova za moralo, ki velja tudi za neverujoče.

Toda ta osnova ima nek smisel samo zato, ker je človek ustvarjen po božji podobi. Tudi če se neverujoča oseba tega ne zaveda, je vsako njeno dejanje v korist človeka-bližnjega podzavestno izkazovanje ljubezni Stvarniku. Kdor se postavi v službo svojega bližnjega, je, čeprav nehoti, na poti, ki pelje do Kri-

stusa (prim. Mt 25, 37-40).

Nujno je pa, da postavimo sedaj neko ločnico. Sam človeški razum ne more zaobjeti moralnih vrednot v vsej njihovi razsežnosti. Še več, sam razum ni sposoben vztrajati v doseženi moralni resnici, ker prej ali slej propade.

Osnovna podlaga morale ne more torej biti goli človeški razum, temveč mora nujno biti nekaj višjega, torej Bog. Samo božja beseda je lahko neuničljiva in nesprenmenljivo izhodišče našega ravnanja. Tudi če sloni goli razum na dobri volji, a ni povezan z Bogom, se prej ali slej razdrobi ter privede do nestanovitnosti in negotovosti. Vskandanja praksa nam to potrjuje in dokazuje.

Človeški razum, ki ne temelji na božjem izročilu, bo gotovo zdrknil na raven moralnih vrednot, ki jih označujeta relativnost in permisivizem. Zato mnogi laični misleci niso danes sposobni opaziti in priznati popolnoma očitne in jasne vrednote, kot so npr. življenje v vsej njegovih oblikah, družina, civilne pravice, svoboda ipd. A tudi mnogi verujoči so v to že zapadli, kar se pozna pri razdrobljenosti in nemiru, ki vlada v naših temeljnih katoliških skupnostih in v poprečnem verniku.

Samostojni razum bo gotovo sposoben doumeti temeljne moralne vrednote, toda, če nam ne bi Bog prišel naproti s svojo Besedo, ne bi teh vrednot nikoli v njihovi popolnosti spoznali, ne bi jih obvladali na jasen, sproščen in gotov, še manj pa na stanovitven način.

Dokler se ne bomo primerno ogradiili od izključno razumskega dokazovanja Stvarnikovega dela in človeškega obnašanja ter ponovno razkrili božjo duhovno in neracionalno razsežnost v svetu, dokler ne bomo vsega tega mirno in spoštljivo sprejeli kot dar za vse človeštvo, ne bomo zgradili prenovljenega sveta. Brez Boga ni morale (Dostojevski).

P. M.

Spomin na usodno leto 1945

Bil je tisti srečni čas po osvoboditvi Maribora, prelestni maj, ko smo lahko ponosno gledali iz svobodnega mesta na ozelenelo Pohorje in ne več hrepenече, s temačnega, partizanskega Pohorja, na v daljavi lebdedeče, zasedeno, trpeče mesto. Bil je tudi čas nehinavkega partizanskega tovarištva, upanja v boljši slovenski in jugoslovanski, delavski in kmečki jutri, zaupanja v »velikega vzhodnega brata«, ki je v naši neposredni bližini pomagal osvobajati Štajersko. In bil je tudi čas zaupanja v jugoslovanske partizanske brate, ki so nam prav tako pomagali osvoboditi našo Štajersko. Beseda Osvobodilna fronta nam je vzbujala ponos. Niti grenke kaplje pelina ob umiku partizanskih enot s Koroške in iz Trsta niso mogle zagreniti našega veselja in sreče.

UDAREC PO SLOVENCIH

Resda so naši partizanski tovariši v vojaških enotah doživljali tudi grenkobo. Slo je za ukinitve slovenske partizanske vojske, o kateri slovenski partizanski general in tudi zgodovinar Lado Ambrožič-Novljan v eni izmed svojih knjig o slovenskih partizanskih enotah danes pravi: »Razpustitev slovenske partizanske vojske pa so spremljali globoki pretresi v vrstah partizanov in prebivalstva. Vzrok zanje je bil v načinu in obliki razpuščanja partizanske vojske, pri kateri niso bile zadostno upoštevane mnoge zgodovinske in družbene okoliščine, v kakršnih je bila partizanska vojska Slovenije ustanovljena, v kakršnih se je bojevala in postala najpomembnejši dejavnik osvoboditve in obstoja slovenskega naroda... Slovenska vojska se je ves čas bojevala skoraj popolnoma samostojno, zato je razvila svoje oblike bojnega tovarištva in bojne veščine... Ko je nastajala organizacijsko in politično poenotena nova jugoslovanska armada, vse to ni bilo upoštevano... Upoštevane niso bile take oblike prehajanja slovenske partizanske vojske v enotno jugoslovansko vojsko... da bi bilo onemogočeno omalovaževanje vojnih priznanj in uspehov slovenske partizanske vojske...«

TEŽAVE Z JUŽNIMI BRATI

Takrat smo imeli v Mariboru naše slovenske partizanske enote ter komando mest in področja, takó Mariborsko brigado, še vedno slovenski KNOJ in tudi nekatere druge, tedaj še slovenske enote 14. divizije, ki so se vrnile s Koroškega, pa seveda 51. divizije, enoto III. armade. »Lozinka« (geslo) je bila v težavo vseh dvojna, ena od »jugoslovanskih«, druga pa od slovenskih enot. Težko si prišel do obeh, to pa je ponoi povzročalo nepotrebno streljanje. Vojski stražarji k sreči niso bili najboljši strelci, zato ni bilo nepotrebnih žrtev.

Bolgarske »bratske« enote, ki so jih iz neznanega, vojaško, politično in narodnostno vsekakor nespametnega razloga spustili v Slovenijo, so po vseh težavah z njimi (ugrabljen vojni plen s štajerskega področja) že odšle, prav tako nekatere jugoslovanske vojaške enote, s katerimi je tudi bilo nekaj podobnih težav.

Priznati pa je treba, da so bolgarske »otečestvene« enote pomagale enotam slovenskih partizanov na Koroškem, ko je Motorizirani odred JA IV. armade s komisarjem Siljegovićem odklonil pomoč enotam slovenske 4. operativne cone, kot je pričeval slovenski general Peter Stante-Skala. Oznovi pa vsega tega nismo kdove kako občutili. Imeli smo srečo, da je naš predpostavljeni bil nekdanji učitelj, demokrat in humanist Vladimir Majhen-Rafael. Tedaj je opravljal odgovorno in težavno dolžnost načelnika Ozne za Mariborsko okrožje, ki je zavzemalo ves severni predel Slovenije.

Pa tudi Ozna je občutila »bratske jugoslovanske težave«. III. armada, natančneje

njena 51. divizija, je začela v Mariboru in okolici izvajati s svojim KOS-om (vojaško Ozno) in vojaškimi sodišči nekakšno »jugoslovansko policijsko in sodno nadoblast«. Zapirali, sodili in tudi streljali so namreč civilno prebivalstvo, s tem pa vnašali nered v že urejeno slovensko policijo in sodstvo, predvsem pa v delovanje Ozne, saj smo že zaradi prizadetosti prebivalstva in varnosti oblasti ter obveščevalnega odkrivanja sovražnika prenehali zapirati, soditi in streljati vse vprek. Zanimivo je tudi, da so nam takšno ravnanje varnostne službe svetovali celo predstavniki sovjetskega KGB, ki je imel svojo izpostavo v Mariboru, dokler so bile sovjetske čete še na Zgornjem Štajerskem.

PREZIR DO SLOVENCEV

V takih okoliščinah sva se znašla skupaj z Vladom Majhnom-Rafaelom. Spremljal naj bi ga namreč kot priča in »okrepitev« na komandi 51. divizije III. armade v Mariboru, pri pogovoru z načelnikom KOS-a, kjer naj bi bil tedaj tudi predstavnik KOS-a III. armade. Že vnaprej me je Rafael opozoril, da bodo težave in da naj krotim svojo mladostno zagnanost, zaradi katere me je tudi vzel v spremstvo.

Čeprav oba v uniformah, Rafael tudi z majorskim činom, sva po zelo dolgem in zapletenem postopku le prišla v pisarno KOS-a 51. divizije III. armade. Sprejela sta naju dva mlajša oficirja v činu majorja in podpolkovnika. Eden naj bi bil načelnik KOS-a 51. divizije, drugi pa načelnik KOS-a III. armade. Že pri predstavljanju sta nama pokazala, da naju imata za manjvredna.

Ko pa je Rafael izrekel zahtevo Ozne, naj se KOS oz. vojska ne vmešava v preiskave, zapiranje, sojenje in tudi streljanje civilnih oseb, ker imamo to na Štajerskem že urejeno, sva doživela strahoten napad »jugoslovanskega brata«. Slišala sva, da so nas osvobodili pravzaprav oni, da smo Slovenci bili le nekakšni »švabi« in »skrivači«, ki da moramo biti njim, »bratom«, hvaležni!

Mene je ob tem kar raznašalo, a me je Rafael krotil. Verjetno bi brez njegove mirnosti in poziva k dostojnim odnosom med bratskimi partizanskimi enotami končala v vojaškem zaporu. Tako pa sva dosegla vsaj delno rešitev problemov, zlasti

pa, naj se JLA, dejansko KOS, ne ukvarja s policijskimi in sodnimi postopki nad civilnim prebivalstvom.

RAZOCARANJA PO 40 LETIH

Od takrat je minilo več kot 40 let. Zato me je v mojem »socialističnem samoupravnem« optimizmu vest o aretaciji Janše, Boršterja in Tasića globoko presunila. Ali se res nismo v teh 40 letih ničesar naučili? Ali je res danes možno, da Rafaelovi nasledniki izjavljajo, kako ima po obstoječih predpisih »vojaški tožilec vso pravico, da vse postopke opravi sam... pa tudi, da organi za notranje zadeve menijo, da takrat, ko gre za civilne zadeve, to (servisno vlogo, op. pisca) opravimo mi«, hkrati pa tudi »mislijo, (ne, zahtevajo, op. pisca) da bi takšno stališče moralo veljati tudi v prihodnje, se pravi, ne zahteve za slovensko samostojno policijo v smislu Rafaelovih zahtev, ampak dopuščanje nekakšne »jugoslovanske nadpolicije in nadsodstva«.

Tudi sreče in ponosa danes, po več kot 40 letih, ni več. Tisti, v katere smo zaupali, so nam egoistično zapravili vse narodno premoženje. Danes smo evropski siromaki in svetovni berači. Resda smo nad »velikim vzhodnim bratom« zmagali tistega leta 1948, vendar izkušnje te zmage nismo uporabili. Ostali pa so nam »veliki in majhni jugoslovanski bratje... Ti pa, kakor kaže, želijo »enotem« socializem v revščini, enakost v brezdelju in zapravljanju, ne pa enakopravnosti vseh narodov Jugoslavije v skladu z načeli Avnoja, kot so veljala takrat, ko smo se združili.

Dolgo je že, kar mi je takrat Rafael preroško »položil na dušo« svoje mnenje, da smo Slovenci kljub majhnosti prinesli vse od Obrov pa do Nemcev, zdržati pa bomo morali tudi »Jugoslovane«, čeprav bo to verjetno najteže! Druge izbire pa zaenkrat nimamo!

Končujem z besedami duhovnika in pesnika Ernesta Cardenala v njegovem Psalmu 7 Reši me, Gospod: »Reši me, Gospod, esesovcev, enokadevejcev, efbejcev nacionalne garde... pa tudi kosovcev, op. pisca). Jaz pa bom opeval tebe, ker si pravičen, opeval te bom v svojih psalmih, v svojih pesmih.«

Zdenko Zavadlav,
nekdanji štajerski partizan

Katoliški časnikarji v Gorici

V petek 9. junija so se v Zavodu sv. Družine v Gorici srečali uredniki in souredniki katoliških tednikov iz Treh Benečij; prišlo jih je okrog 40. Katoliški glas so zastopali msgr. Fr. Močnik, J. Jurak in dr. Humar, Voce Isontino pa Mafaldo Cechet ter don Renzo Boscarol in prof. Arnaldo De Vittor, tržaško Vita Nuova pa njen urednik Silvano Latin, Na začetku je vse prisotne tudi pozdravil goriški nadškof p. A.V. Bommarco.

Takšna srečanja se vršijo parkrat na leto izmenoma v organizaciji krajevnih tednikov. To pot sta srečanje pripravila Voce Isontina in Katoliški glas. Po pozdravih zastopnika FISC za Tri Benečije je izrekel dobrodoščilo zastopnik Voce Isontina Mafaldo Cechet, ki je nato nadaljeval: »Izvršujem tudi nalogo, ki mi je bila naložena kot članu deželne sveta časnikarjev dežele Furlanija-Juljska krajina.

Na seji, ki je bila včeraj večer (8. jun.), mi je predsednik Marco Cadelli, potem ko je bil obveščen o našem današnjem srečanju, naročil pozdrave za vse navzoče in voščila za uspešno delo.

Potem mi je bilo naročeno, naj prinesem, kar z veseljem naredim, čestitke Katoliškemu glasu in vsem njegovim urednikom ob 40-letnici izhajanja in pa voščila za nadaljnjo uspešno pot.

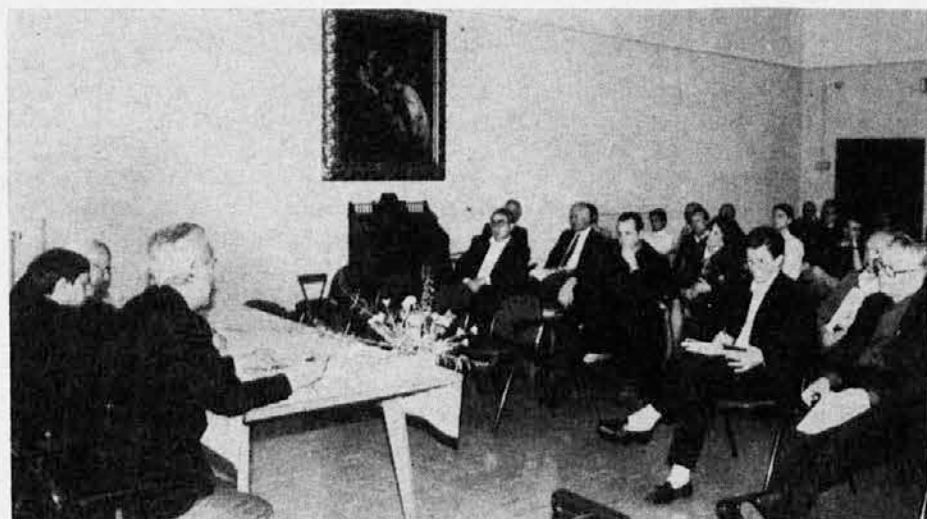
Z osebnim zadoščanjem sem v Trstu na omenjenem sedežu poslušal besede pohvale kolegov, ki priznavajo veljavnost prisotnosti in dejavnosti Katoliškega glasa, ki se je kmalu vključil v vrsto katoliških časopisov formativnega ter informativnega značaja, ki imajo v Italiji dolgo tradicijo.

Vsi vemo, v kakšnih težavah je nastal in kakšne dogodivščine je moral prestati, da si je izboril svoj prostor. Vemo tudi, da je ta tednik razširjen med slovensko manjšino na Goriškem in Tržaškem in da prihaja tudi v videmsko škofijo, pa tudi da je razširjen med izseljenci slovenskega materinega jezika širom po svetu.

Uverjem sem, da Katoliški glas zaradi svoje dejavnosti v resnici zasluži nas vseh hvaležno priznanje in spoštovanje.«

M. Cechet je svoj poseg zaključil v slovenščini: »Čestitke in voščila. Bog z vami! Prav lepa hvala!«

Po teh pozdravih so se dela nadaljevala. Prof. Sergio Tavano je imel referat

Del katoliških časnikarjev iz Treh Benečij, ki so se zbrali 9. junija v Zavodu sv. Družine v Gorici. Ob mizi je prvi prof. Sergio Tavano, ki je govoril o »Duhu Gorice«, ob zidu pa dr. Humar, ki je prikazal zgodovino svetišča na Sv. gori in njegov pomen za primorsko ljudstvo

Mučeništvo Cerkve na Hrvaškem

V Chicagu (ZDA) je lani išla knjiga o ubitih in preganjanih duhovnikih na Hrvaškem v obdobju 1941-51. Seznam pobitih duhovnikov vsebuje 376 imen. Večino od njih so pobili partizani, le nekaj srbski četniki. Med žrtvami sta tudi dva škofa. Oblika pobojev je bila barbarska: dva križana, dva žagana, dva žgana na ognju, štirje vrženi v ogenj, dva zašita v vrečo in vržena v morje, eden podkovan in nato prisiljen teči kot konj, eden kamenjan, dva dana iz kože itd. Podroben opis mučenj bi bil proti vsakemu človekovemu dostojanstvu.

Pastirsko pismo jugoslovanskih škofov 20. septembra 1945 očita režimu 243 pobitih duhovnikov, 169 v zaporih, 89 izgnanih. Pismo so podpisali vsi škofje, med njimi mariborski dr. Ivan Tomažič in ljubljanski administrator Anton Vovk.

Predlagan za Nobelovo nagrado za mir

Danska ljudska stranka, ki oslanja svoj politični program na evangeljska načela, je kot kandidata za Nobelovo nagrado za mir za letošnje leto predlagala 76 letnega duhovnika Pierra.

Utemeljitelj: francoski duhovnik zasluži to visoko nagrado zavoljo izrednega prizadevanja za ljudi na robu družbe ter ustanovitve mednarodnega gibanja v pomoč revežem »Emaus«.

Abbé Pierre se je rodil leta 1912 v Lyonu, njegovo pravo ime pa je Henri Groues. Med drugo svetovno vojno je deloval v francoskem odporniškem gibanju in je veliko ljudem pomagal pobegniti pred nacisti v Švicco. Leta 1949 je ustanovil mednarodno gibanje za pomoč revežem — Emaus, ki ima svoje člane v 32 državah. Danes živi v benediktinski opatiji pri Rouenu.

Oskrbovanje čeških katoličanov z versko literaturo

Češka dobrotelna katoliška organizacija Caritas si prizadeva, da bi bili verniki preskrbljeni z versko literaturo. V njeni založbi med drugim izhaja tednik Katoliški list (Katoličke novine) v nakladi

110.000 izvodov, Duhovni pastir, mesečnik, namenjen duhovnikom in razumnikom, v nakladi 5000 izvodov in številne knjige verske vsebine.

Lani je bil glavni dosežek na področju knjig prevod ekumenske izdaje Svetega pisma v češčino v 100.000 izdih. Pri tem obsežnem delu sta veliko pomagali Nemška in avstrijska svetopisemska družba, kardinal Tomašek pa je napisal uvodno besedo. Založba je poskrbela tudi za katekizem v treh delih v nakladi 40.000 izvodov.

Vrnjen pravoslavni samostan

V Sovjetski republiki Moldaviji (ta je od leta 1918 do 1943 pripadala Romuniji), so oblasti vrnile pravoslavni Cerkvi samostan Marijinega vnebovzvetja blizu Kišinjeva, ki so ji ga vzele in zaprle njegova vrata pred 26 leti. Samostan je že ponovno odprt in vanj se je vselilo 15 menihov.

Sovjetska agencija TASS dodaja še izjavo kišinjevskega metropolita. Ta pravi, da so verniki navdušeni ob zadnjih spremembah med državo in Cerkvijo, ki prinašajo ustanovitve novih verskih skupnosti, gradnje novih cerkva, odpiranja samostanov.

Temeljito so začeli obnavljati tudi znani samostan Pečerska lavra v Kijevu.

★

■ Sovjetski voditelj Gorbačov se je pretekli teden štiri dni mudil v ZR Nemčiji, kjer je bil zelo toplo sprejet. Poleg skupne izjave, v kateri je rečeno, da je vsak narod svoboden v izbiri svoje družbene ureditve, je bilo podpisanih enajst sporazumov. Najpomembnejši med njimi je tisti, ki jamči zahodnonemške naložbe v Sovjetski zvezi. Obe državi sta se tudi zavezali za skupen boj proti širjenju mamil in za uvedbo posebne telefonske linije za krizna obdobja med Bonn in Moskvo, kot že obstajajo z Washingtonom, Londonom in Parizom.

■

Vsako znanje je prazno, če ni prežeto z delom. In vsako delo je jalovo, če ni v njem ljubezni.

Kronika iz Mačkolj

IZ ŽUPNIJSKEGA ŽIVLJENJA

Romanja na Sv. goro (25. aprila) se je udeležila tudi skupnica Mačkoljanov (16 oseb), ki so družno z romarji iz Doline preživeli lep dan najprej pri Mariji na gori, nato še v Vipavski dolini (Vitovlje, Vipavski križ, Zemono) in ob robu Krasa (Stanjel).

— Kakor v bližnji in daljni preteklosti se še vedno obhaja pri nas **opasilo majnice**. Za to priložnost so fantje tudi letos prinesli nekaj zelenja in z njim v noči pred praznikom okrasili neposredno sosesčino cerkve. Zal ni to opasilo več priča nekdanjega fantovskega ponosa, ko so bili prinešeni in pritrjeni ob zvniku in cerkvi zares visoki topoli. Slovesno sv. mašo smo imeli letos ob 11. uri, popoldne pa je pri šmarnični pobožnosti prepeval zbor otrok iz Stranj ob spremljavi raznih glasbil.

— Odkar ni več praznika sv. Rešnjega Telesa na odgovarjajoči četrtek, je začela postajati **telovska procesija** skromnejša. Kljub temu se ta občuteni verski običaj še ohranja. Letos smo imeli to procesijo že v nedeljo 21. maja. Šla je po vasi od cerkve do Križišča, po Klancu, do Lipe, po Ulici in nazaj v cerkev. Ob skrbno postavljenih štirih oltarjih na običajnih mestih so maloštevilne deklice natrosile pisane cvetja, župnik je pel evangelije in prošnje, pevci pa so zapeli primerne evharistične in praznične priložnostne pesmi. Petje v cerkvi in procesiji sta skrbno vodili mladi dekleti Michela Peccia in Nataša Smotlak.

— Pri letošnjih **šmarnicah** smo večer za večerom med mašo poslušali branje iz knjige o Svetogorski Kraljici ob 450-letnici te božje poti. Šmarnice so obiskovali vztrajno zlasti otroci, ki so med službo božjo tudi radi glasno molili in peli. Hvaležni smo gospodu župniku, ki jih je znal navdušiti za redno prihajanje v cerkev ves mesec maj; delil je otrokom lističe za sliko-lepljenko in jih ob koncu obdaril s spominskim albumom.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

— Tudi pri nas se zadnje čase beleži več smrti kot rojstev. Tu pa tam se še kdo rodi, a ne krstijo več vsakega otroka. Če se pa to zgodi, ga nesejo celo h krstu v drugo župnijo. Zgodi se pa tudi obratno: h krstu prinesejo otroka od drugod, iz mešanega zakona, a obred se uporablja le v italijanščini. Da je pa življenje v tem smislu jezikovno še bolj pestro, smo doživeli tudi krst v hrvaškem jeziku.

— V soboto 20. maja smo imeli v naši cerkvi končno eno povsem slovesno pokropo, a kaj, ko pa mladi par ni iz naše fare: mladoporočenca sta si le izbrala našo lepo cerkvično za kraj svojega pomembnega življenjskega mejnika. Istega dne sta v krogu svojih treh otrok in drugih sorodnikov pri večerni službi božji potrdila medsebojno zvestobo ob 25-letnici zakonskega življenja Lučana in Lučano Sturman. Naša župnijska skupnost jima ob tem čestita in želi nadaljne skupne sreče.

— Umrla je pa že naslednjega dne Marija Smotlak vd. Tul, ki je dočakala lepo starost preko 80 let. Pokopali smo jo v torek, 23. maja ob veliki udeležbi sorodnikov in sovaščanov. Bog naj ji bo dober plačnik, saj je v svojem življenju veliko pretrpela, zelo skrbelo za svojo družino in prav rada molila.

PROSVETNO - KULTURNE DEJAVNOSTI

— O **Pastirčkovem dnevu**, ki je letos bil v Mačkoljah (7. maja), je bilo že precej napisanega. Povedati pa velja še to,

da so za uspeh letošnjega Pastirčkovega dne z zares velikim veseljem in pravim čutom odgovornosti doprinesli svoj delež predvsem starši otrok pevcev Slovenskega šopka. Složno in skoraj tekmovalno so vsak po svojih močeh ob raznih opravilih dokazali svojo ljubezen in naklonjenost mladinski reviji Pastirček.

— **Naši otroci** - člani zbora Slovenski šopek so v tem času nastopili na že omejenem Pastirčkovem dnevu, a tudi pri Domju v kapeli sv. Leopolda Mandiča (21. maja), na Prazniku česenj (28. maja) in ob slovesnem zaključku šmarnic (31. maja).

— **Dekliški zbor** Slovenski šopek je opravil (17. maja) uspešno nalogo ob snemanju vrste umetnih in ljudskih pesmi na radiu Koper. Nastopila so pa ta dekleta seveda tudi na Prazniku česenj.

— **Mešani zbor PD Mačkolje** je s Prešernovo Zdravljico in dvema drugima pesmima ponesel pozdrav ob odprtju državnega kongresa Slovenske skupnosti (7. maja) v gledališču France Prešeren v Boljuncu.

— Zelo pomemben nastop je opravil ta naš zbor ob gostovanju v vasi **Melinci v Pomurju**. Tja so bili povabljeni naši pevci, ker prihaja že nekaj let k nam učiti petje tamkajšnji rojak Nace Duh. Njegovi bratje in sestre so s svojimi družinami in dobro materjo izredno praznično in nadvse ljubeznivo pogostili preko 50 naših ljudi (11. junija). V Melincih so naši pevci dopoldne peli pri nedeljski maši, popoldne pa opravili koncert na prireditvi v nabit polni dvorani združnega doma. Srečali so se tako s tamkajšnji krajevno skupnostjo, si izmenjali darove in si drug drugemu izrekli priske bratske pozdrave. Bilo je to zares uspešno srečanje ljudi z dveh skrajnih koncev naše slovenske zemlje, bilo je srečanje nekoliko razvajenih in že laško razigranih zamejskih Slovencev s preprostimi in zares dobrih ter nadvse gostoljubnimi ljudmi v Panonski nižini. Gostitelji so izkazali veliko naklonjenost nam še v svojih vingradih v bližini Jeruzalema v Slovenskih gorah, kjer ni manjkalo gostom ne pijače ne jedae. a tudi ne izredne dobre volje in vselega petja.

— Letošnji **Praznik česenj** je potekel zares uspešno. Trajal je štiri dni (26.-29. maja). K uspehu je pripomoglo v prvi vrsti nad vse primerno lepo vreme, a tudi velika požrtvovalnost in enotna organiziranost dobrih društvenih članov in odbornikov. Številni udeleženci že s svojo prisotnostjo izražajo priznanje dobri organizaciji in gostoljubju, a mnogi tudi glasno povedo svoje mnenje: »Tako lepo ni nikjer!« Naše PD Mačkolje, ki daje Prazniku česenj precejšen poudarek v okviru lastnih dejavnosti, poskrbi tudi vsako leto, da ob tej priložnosti v lepem hrastovem gozdiču na preprostem odru in ob njem poteka v nedeljo popoldne primerno bogat kulturni program.

Tudi letos so kot vsako leto na tem prazniku imeli glavno vlogo mladi — poleg otroškega in dekliškega zbora še novi ansambel župnijske glasbene šole, ki se je tokrat predstavil uspešno v zadovoljstvo gostov in požrtvovalnih staršev. Pristrčen je bil nastop otroške folklorne skupine iz Trebč, ki so zadnje čase kar naši redni gostje. Pomemben priložnostni govor je imel domačin dr. Lojze Tul, vse točke pa je povezovala učiteljica Alenka Deklič. Godba na pihala, ki je prišla k nam letos v goste od Buzeta, je že ob vkoračkanju od Pila po cesti v naš lepi gozdič vžgala v občinstvu veselje in zelo pripomogla k primernemu prazničnemu razpoloženju.

Ansambel župnijske glasbene šole iz Mačkolj ob nastopu na letošnjem Prazniku česenj 28. maja

Skupno tržaško romanje

1. Romarske knjižice so na voljo od nedelje 25. junija dalje. Vsakdo dobi knjižico tam, kjer se je vpisal.

2. Odhod bo v nedeljo 2. julija popoldne.

AVTOBUS ŠT. 2: Prosek ob 14. uri, Opčine pri cerkvi ob 14.10, trg Oberdan v Trstu ob 14.20 (za romarje z Goriške, Nabrežine, Škednja), Sv. Ivan pri cerkvi ob 14.30 (za romarje od Sv. Ivana in Podlonjerja), Katinara na cestnem križišču ob 14.45 (za romarje iz Katinare, Mačkolj in Doline) in ob 15. uri v Bazovici pred dvorano.

AVTOBUS ŠT. 2: Pred cerkvijo v Rojanu ob 14.30 (za romarje iz Barkovelj in Rojana), na trgu Oberdan ob 14.45 (za romarje od Sv. Jakoba, Novega sv. Antona in ul. Risorta).

3. Nekaj mest je še prostih. Telefonirati na št. 414646.

Mašniško posvečenje v Trstu

V soboto 24. junija ob 18.30 bo v stolnici sv. Justa prejel mašniško posvečenje g. Riccardo Donà, rojen v Padovi leta 1954. Novo mašo bo imel 25. junija v Boljuncu in sicer italijansko ob 9. uri, slovensko pa ob 10.30.

Isti večer bodo posvečeni tudi štirje diakoni, ki bodo novomašniki v prihodnjem letu, in sicer: Fabio Visintin, Andrea Russi, Renato Crepaldi in David Riccato.

Ob štiridesetletnici mašniškega posvečenja g. Dušana Jakomina

26. junija bomo skupno proslavili duhovniško obletnico g. Jakomina, ki že 40 let deluje kot dušni pastir med tržaškimi Slovenci. Prav je, da se obletnice spominimo z vsem srcem, saj je delo gospoda Dušana neprestano usmerjeno v pastoralno rast slovenske Cerkve na Tržaškem. Poleg dušnopastirskega dela med škedenjskimi Slovenci skrbi tudi za slovensko službo božjo na Kolonkovcu, večkrat pa je tudi kot predstavnik slovenske Cerkve v Trstu sodeloval pri širših pobudah tržaške škofije.

Njegova posebna skrb je namenjena zlasti mlademu rodu, saj že vrsto let vodi domači pevski zbor, v katerem poje veliko število mladih pevcev, ob tem pa še neprestano raziskuje zgodovinsko preteklost Škednja in okolice. Za tako bogato duhovniško in kulturno delo med slovenskimi verniki na Tržaškem izrekamo g. Dušanu iskreno zahvalo in iz srca želimo, da bi nam bilo njegovo delo še veliko let v pomoč in duhovno rast.

Verniki iz Škednja in Kolonkovca

Cestitkam se pridružuje tudi škedenjski pevski zbor z željo, da bi ga Bog še veliko let ohranil med nami.

Šolski izidi na višjih srednjih šolah v Trstu

Znanstveni licej »F. Prešeren«

Prvi razredi: izdelalo 45 dijakov, popravne izpite ima 10 dijakov.

Drugi razredi: izdelalo 46, izpite ima 11 dijakov.

Tretji razredi: izdelalo 30, izpite ima 18, padla sta 2.

Četrtri razredi: izdelalo 25, izpite ima 1, padel 1.

Klasični licej »F. Prešeren«

Četrta gimnazija: izdelalo 8, izpite imajo 3.

Peta gimnazija: izdelalo 5, izpite 1.

Prvi licej: izdelalo 5 dijakov.

Drugi licej: izdelalo 6 dijakov, izpite imajo 4.

Tretji licej: vsi dijaki pripuščeni k maturi.

Učiteljske »A. M. Slomšek«

1. razred: izdelali 2 dijakinj, 7 ima izpite.

2. razred: izdelalo 6, izpite imata 2.

3. razred: izdelalo 8.

4. razred: vse dijakinje pripuščene k maturi.

Vzgojiteljska šola

V treh razredih je izdelalo 14 dijakinj, 1 ima popravni izpit.

Tehnični zavod »Z. Zois«

Prvi razredi: izdelalo 52 dijakov, izpite ima 23 dijakov, 10 je padlo.

Drugi razredi: izdelalo 50, izpite ima 24, padli 3.

Tretji razredi: izdelalo 42, izpite 18, padlo 9.

Četrtri razredi: izdelalo 47, izpite ima 5, padli so 3.

Peti razredi: vsi dijaki so bili pripuščeni k maturi.

Tehnični zavod »Z. Zois« - oddelek za geometre

1. raz.: izdelali 3, izpite 9.

2. raz.: izdelalo 8, izpite 2, padel 1.

3. raz.: izdelali 3, izpite 3.

4. raz.: izdelali 4, padel 1.

5. vsi dijaki pripuščeni k maturi.

Poklicni zavod za industrijo in obrt »Jozef Stefan«

V vseh razredih je izdelalo 58 dijakov in dijakinj, 41 ima izpite, 20 je padlo.

Devin

»Pesem v zalivu«. V Devinu so v teku še zadnje priprave na pevsko revijo »Pesem v zalivu«, ki bo v petek 23. junija pred vaško cerkvijo. Prirejata jo zbora Fantje izpod Grmade in Dekliški zbor Devin, pokroviteljstvo nad prireditvijo pa je prevzela občina Devin-Nabrežina.

Nastopili bodo mešani zbor »Milan Pertot« iz Barkovelj, moški zbor »Ernes Grion« iz Tržiča in mešani zbor »Obala« iz Kopra. Nastop doberdobskega zbora »Hrast« žal odpade zaradi zadržanosti številnih pevcev in samega pevovodje Hilarija Lavrenčiča.

V petek pod večer se torej v Devinu obeta zanimivo pevsko doživetje, saj se bodo zbori predstavili z izbranim sporedom. Začetek je predviden za 20.30. V primeru slabega vremena bo revija v prostorih nove osnovne šole v Devinu.

Deželni tajnik SSK Ivo Jevnikar o izidih evropskih volitev

Slovenska skupnost je z volilnimi izidi za obnovitev evropskega parlamenta zelo zadovoljna. Lista manjšin Federalizem je ponovno izvolila svojega predstavnika v evropski parlament v Strassburgu. Po dosedanjih podatkih bo to v prvem delu mandata sardinski politik Mario Melis.

Ohranili smo 0,6 odstotka v vsedravnem merilu, kljub nižji udeležbi pa smo številčno še napredovali. Pred petimi leti je prejela lista manjšin 190.879 glasov, zdaj pa 206.299. V okrožju severovzhodne Italije se je odstotek povečal od 0,2 na 0,6, tako da je to okrožje drugo najmočnejše v Italiji.

Kar zadeva vsedravnne izide, smo zadovoljni tudi s prodornim uspehom referendum, za katerega smo tudi mi svetovali volivcem, naj glasujejo »da«.

V Furlaniji-Juljski krajini smo v odstotkih izboljšali prejšnje izide, čeprav je bil delež furlanskih glasov skromen. Pri prejšnjih parlamentarnih volitvah je imela leta 1987 lista manjšin 0,7 odstotka, na prejšnjih evropskih 0,9 odstotka, zdaj pa točno en odstotek.

Seveda, če gledamo številke, niso take, da bi bili kot Slovenci zelo ponosni, saj je lista manjšin v deželi prejela 7.885 glasov. Spet je prišlo do žalostnega pojava velike razpršitve slovenskih glasov, za katero si morajo določeni krogi prevzeti vso odgovornost.

Pri SSK smo zadovoljni, da je kandidat, ki smo ga predlagali na listo manjšin, pisatelj prof. Boris Pahor, na Tržaškem in Goriškem najbolj voljeni kandidat. In izbira ni bila velika. Tudi drugi kandidat, prof. Andrej Bratuž, se je dobro uveljavil.

Končno moram izraziti zadoščenje naše stranke, da Trsta ne bo zastopal v evropskem parlamentu predstavnik zaprtosti, večerajšnje Evrope, protimanjšinstva, skupni kandidat socialistov in Liste za Trst odv. Camber.

■ V milanski stolnici je bilo v petek 16. junija mogočno molitveno srečanje za mir v trpečem in razdejanem Libanonu. Svečanost je vodil kardinal Martini, ki je tudi govoril. Opozoril je javnost, da če se Libanonu ne pomaga takoj, bo en narod izgubil z obličja zemlje. Omenil je tudi papeževe pozive v zadnjih treh mesecih za prenehanje sovražnosti v Libanonu. Pretresljivi sta bili pričevanja p. Bernarda Cervellara, misijonarja in časnikarja in ge. Alie El Sohl, hčerke Riada, očeta libanonske neodvisnosti. »Medtem ko svet molči,« je dejala, »moje ljudstvo umira. Ali bo Libanon spet svoboden ali pa bo prenehal obstajati. Libanon, dežela svobode, je postal močvirje terorizma. Zanjela ga je beda, lakota, norost medsebojnega obračunavanja. Je to pohujšanje, ki zadeva ves svobodni svet.«

XXIV. ŠTUDIJSKI DNEVI »DRAGA 1989«

1., 2. in 3. septembra 1989

Park Finžgarjevega doma, Opčina Narodna ulica 89

Petek, 1. septembra

17.00 Predstavitve letošnje Drage.

17.30 *O problemih in rešitvah v multikulturnih družbah*. Pogled iz širokega sveta na problematiko, ki zadeva tudi Slovence: kulturni in jezikovni pluralizem. Razprava in družabnost.

Sobota, 2. septembra

16.00 Slovesno odprtje.

Manjšina — žrtve ideoloških bojev? Skupina zamejskih kulturnih delavcev v pluralističnem razgovoru o dosedanem prevladovanju ideologije v zamejskem dogajanju. Razprava.

Nedelja, 3. septembra

10.30 *Vizije in meje narodne sprave*.

Zareč problem narodne sprave, ki naj bi vzpostavila most čez prepad revolucije, v novi in doživeti osvetlitvi. Razprava.

16.00 Slovenija med Evropo in Balkanom

Slovenska pomlad, Majniška deklaracija 1989, napetost z Jugom, pravica do odcepitve v predavanju, ki bo pomenilo poseg v osrčje slovenske narodne problematike. Razprava, zaključek, družabnost.

Nedeljska služba božja bo ob 9. uri na prostem.

Z GORIŠKEGA

Dvorna glasba - Musica cortese

Na pobudo goriške pokrajinske uprave (odborništvo za šolstvo) je prišlo do prve mednarodne revije antične glasbe, ki se je začela 21. junija in bo do 9. julija potekala v raznih krajih Goriške, ki imajo obeležje starodavnosti.

Na tiskovni konferenci je odbornik za šolstvo dr. Mirko Spacapan obrazložil pomen te manifestacije, ki postavlja goriško pokrajino v sam vrh italijanske glasbene poustvarjanja. Namesto posameznih koncertov je tokrat revija zajela skoraj tri tedne svojevrstnih glasbenih pobud, ki bodo udeležence od Krmina prek Gorice, Gradiške, Foljana, Ronk, Tržiča vse do Gradeža, vedno na primernih prostorih kot so goriški grad, dvorne palače v Gradiški, Calle Tognon v Gradežu, cerkvi na griču pri Foljanu, cerkev Rožnega venca v Tržiču.

Med izvajalci so vrhunske skupine, kot so baročni Ensemble iz Jaroslava (Sovjetska zveza), Ensemble SAR-BAND (München-Carigrad), Collegium Pro Musica Antiqua iz Genove, Musica Rara iz Bologne, Dramsam iz Gradiške, Pastime iz Benetk, Gallus Consort iz Trsta.

Izvajalci so vsi izjemni glasbeniki ter obenem poznavalci in zgodovinarji muzikologi, tako da je vsak koncert tudi uokvirjen v čas, v katerem je ta ali ona glasbena zvrst nastajala.

Vstop na koncerte je brezplačen, saj so namenjeni širšemu krogu poslušalcev, obenem pa so enkratna priložnost za soočanje z antično glasbo v večernem hladu in svojskem okolju.

Iz Slovenije

Orglarska delavnica v Hočah

Mariborska škofija je dobila moderno orglarsko delavnico v Hočah. Prostor so veliki in opremljeni z najmodernejšimi stroji za popravilo starih in izdelavo novih orgel. Mariborski škof Kramberger je novo delavnico blagoslovil v nedeljo 4. junija.

Popoldne istega dne pa je bil v mariborski stolnici velik koncert, pri katerem so nastopili solisti mariborske Opere, združeni zbori iz Maribora, Ptujja, Soštana, Velenja in Mariahilf iz Gradca.

Slovenska televizija je v nedeljo 4. junija zvečer prinesla obširno poročilo v sliki in besedi iz Hoč in iz mariborske stolnice.

Izgnan katoliški misijonar

Zairske oblasti so iz države izgnale 46-letnega belgijskega misijonarja Michela Gerarda, župnika v glavnem mestu Kinshasi. Ukazano mu je bilo, naj v treh urah zapusti državo, ker je v cerkvi »pridigal proti vladi«.

GORIŠKE NOVICE

Združena Evropa v očeh mladih

Ob isti mizi so se en teden pred volitvami za evropski parlament znašli v nedeljo 11. junija dopoldne v Formentini-jevem gradu v Steverjanu tako primorski in koroški Slovenci kot tisti iz matične domovine, da bi skupaj razpravljali, kot je uvodoma dejal deželni tajnik Mladinske sekcije SSK — ki je srečanje pripravila — Damjan Terpin o pomenu združene Evrope za celoten naš narod.

Položaj v Sloveniji in Jugoslaviji in odnos te države do procesov združevanja v Evropi je prikazal Dejan Verčič, član predsedstva Zveze socialistične mladine Slovenije (ZSMS). Slovenska mladina vidi v vključevanju v Evropo še edino možnost in izglednost za evropeizacijo tako Slovenije kot Jugoslavije. To vključevanje ni toliko gospodarsko vprašanje, ampak in predvsem notranjopolitični problem, ki terja zlasti spoštovanje človekovih pravic, neposredne svobodne volitve, večstrankarski sistem, zares tržno gospodarstvo in pravno državo. Z željo, da bi SSK bila uspešna na evropskih volitvah, je končal svoja izvajanja z naročilom: »Pojdite zaenkrat v Evropo še za nas!«

Koroške Slovence je zastopal kmetijski inženir Stefan Domic. Dejal je, da bi avstrijsko kmetijstvo v vstopom države v EGS bilo zelo prizadeto, zato večina ljudi temu vstopu nasprotuje. Kar zadeva narodnostne probleme, ki bi nastali ob takem vstopu, pa obe osrednji organizaciji koroških Slovencev še nimata izdelanih stališč.

In Slovenci v Italiji? Tržaški pokrajinski tajnik SSK Miro Opelt je dejal, da pomeni Evropa za nas velik izziv, pri čemer pa si ne delamo utvar. Dejstvo pa je, da bomo leta 1992 zamejski Slovenci v Italiji edini od Slovencev del nove Evrope. Matični domovini je treba v tem oziru pomagati, saj po raznih gibanjih in skupinah še nikoli ni bila tako blizu Evropi, toda istočasno tako daleč zaradi tipa gospodarstva, ki tak vstop ogroža. Sledila je debata, v kateri je bilo ugotovljeno, da se Evropa združuje in povezuje skoraj brez našega vplivanja. Treba se bo prizadevati, da od Združene Evrope čim več iztržimo. To pa bo terjalo realistično politiko in nenehno prisotnost povsod, kjer se sprejemajo važne odločitve.

Zadnja seja slov. šol. sindikata pred počitnicami

Tudi letos je goriški odbor sindikata slov. šole ob koncu šolskega leta sprejel povabilo Saverija Rožiča in soproge na domu gostiteljev v Podgori. Na seji, ki je bila 15. junija v neformalnem prijateljskem razgovoru, je bil prisoten tudi jugoslovanski vicekonzul v Trstu Bogdan Benko, da bi od bliže spoznal naše delovanje in potrebe.

Potrjeno je bilo stališče SSS, da je nujno skrbeti za uveljavljanje angleščine na slovenskih šolah. Ko bodo zbrani vsi podatki o dejanskem stanju in potrebah po uveljavitvi tega predmeta, bo sindikat sprožil širšo akcijo.

Novi šolski center je namenjen samo slovenskim višjim srednjim šolam. Vprašljivo je celo, ali bo njegova kapaciteta zadostna za sprejetje vseh višjih šol. Sedanje dograjevanje podzemeljskih prostorov in uporaba teh za pouk naj bi bila proti mednarodnim predpisom.

Razpravljalo se je tudi o vprašanju osamosvojitve sekcije Ž. Zois, o rabi slovenskega jezika na slov. sekciji ITI, o vlogi slov. sindikata, o pismu organizatorjev večera na temo Zunanja podoba dvojezičnega mesta, ki ga pa Prim. dnevnik ni objavil.

Tajništvo SSS - Gorica sporoča, da bo od 3. do 15. julija v Ljubljani seminar slovenskega jezika in kulture. Za goriške šolnike sta na voljo dve štipendirani mesti. Sindikat tudi obvešča, da bo od 20. do 27. avgusta v Mariboru jesenski seminar za učitelje in profesorje. Za goriške šolnike je rezerviranih deset mest. Interesenti se morajo prijaviti s pismeno prošnjo pri odbornikih SSS najkasneje do 25. junija. - ST

Zlata maša msgr. Zambonardija

V župnijski cerkvi v Ločniku je msgr. Maffeo Zambonardi v nedeljo 18. junija, obdan od številnih sobratov in ob navzočnosti mnogih gostov, prijateljev in znancev opravil zahvalno mašo ob 50-letnici svojega mašniškega posvečenja, ki ga je prejel leta 1939 v Sofiji. Po rodu sicer

iz Brescice je tu pogoltno tako trdne korenine, da je postal del goriške stvarnosti.

Slavnostni govornik je bil generalni vikar Silvano Cocolin, med odličnimi gosti sam goriški župan Scarano, mnogo je bilo tudi Slovencev, saj je znano, da ima zlatomašnik med njimi številne iskrene prijatelje. Na koro je pel zbor »Monte Sabotino« od planinskega društva CAI. Po maši se je msgr. Zambonardi zahvalil vsem, ki so v času njegove duhovniške službe bili z njim povezani; govoril je tudi v furlanščini in slovenščini, kar se ob takih svečanostih, ko gre za italijanskega duhovnika, le redko zgodi. V slovenščini je dejal:

Dragi slovenski sobratje in člani slovenskega občestva! Prisrčna vam hvala, da ste se hoteli udeležiti tega evharističnega slavlja ob 50-letnici mojega mašniškega posvečenja. Verjetno se vam bodo zdale malo čudne besede, ki sem jih dal napisati na spominsko podobico: »Bliža se trenutek, ko jih bom krepko slišal, pa vendar odgovarjajo moji slutnji.« Zato vas prosim, da zame in z menoj molite, da bi bil Gospod usmiljen z mano.

Veselite tega srečanja, ki izvira iz vezi skupne vere in prijateljstva, je nadaljnje vabilo, da se imamo radi med seboj in se razumemo vsi, ki nam je dano živeti na tem blagoslovljenem in obenem preizkušnem koščku zemlje. Vsem želim mir in vse dobro.

Prisotni so s ploskanjem pozdravili te besede. Po skupinskem slikanju pred cerkvo in zakuski v župnišču, na katero so bili povabljeni vsi prisotni, se je slavje nadaljevalo do večernih ur ob pogrnenih mizah v hotelu Transalpina v Gorici.

Silvija Klanjšček razstavlja

V sredo 14. junija se je sto mladih zbralo v prostorih centra »Stella Matutina« v Gorici, kjer so imeli zahvalno mašo za zaključek šolskega leta. Prisotna sta bila tudi predstojnik jezuitov za severno Italijo p. Rocca in provincial slovenskih jezuitov p. Bratina.

Ob tej priložnosti je bila odprta osebna razstava Silvije Klanjšček, maturantke na Inštitutu za umetnost v Gorici, ki pripada skupini mladih, kateri obiskujejo center »Stella Matutina«. Razstavljena dela je predstavil p. Marko Rupnik, ki je tudi sam slikar in je diplomiral v Rimu na Akademiji Belle Arti ter že imel več mednarodnih razstav.

Mlada Silviya odkriva izrazit in izviren talent za barve, je pravi »glasbenik« barv, ki zna trezno iskati bistvo stvari in ki na oseben način odkriva ne le objektivno resničnost, ampak tudi to, kar je sama v sebi doživela, predelala in znova vrnila v svet, kot ga ona vidi, tj. svet same tehnologije, svet, ki človeka odtujuje in popredmeti ter ga ona obtožuje, saj odvzema človeštvu vsako možnost individualnosti. Silviya pa se ne zadovolji zgolj s to obtožbo, ampak v svoji neizmerni svobodi izraža nevidnega Duha, ki je vedno nov, edinstven in privlačujoč v svoji skrivnostnosti.

Razstava je odprta do konca junija ob ponedeljkih in četrtekih od 9. do 12. ure, ob torkih, sredo in petkih pa od 9. do 12. ure in od 15. do 19. ure. - S. D.

Romanje na Sv. Višarje

Slovenski verniki z Laškega so skupaj z Doberdobei v nedeljo 11. junija porovali na Sv. Višarje. Bilo jih je za dva avtobusa. V svetišču so imeli romarsko mašo, ki jo je opravil župnik Ambrož Kodelja in pri kateri je pel ženski pevski ski zbor iz Ronk. Po maši so mogli prisostvovati predstavi »Skupaj je možno«, na kateri so nastopili Ognjiščarji v slovenskem, nemškem in italijanskem jeziku.

Na povratku je bil postanek v Huminu (Gemoni), ki je po potresu leta 1976 čisto obnovljen. Tudi starodavna mestna cerkev (Duomo) je bila od tal obnovljena. Naši izletniki so si jo ogledali kot tudi cerkev sv. Antona. Zadnji postanek je bil v Nemah (Nimis), kjer so imeli Praznik jagod. Vse romanje in izletniška doživetja je spremljalo lepo vreme, ni pa manjkalo tudi petja in veselega razpoloženja. K.M.

Romarji v Lurdu

V letu 1988 je obiskalo Lurd 4.936.000 oseb, medtem ko jih je bilo pred desetimi leti 4.259.000. Posebnih vlakov je bilo 730, avtomobilov in pulmanov pa 38.972.

Karlo Bolčina med mladimi v Nabrežini. Mašniško posvečenje bo prejel to nedeljo 25. junija v oglejski baziliki ob 18. uri

Letošnji novomašniki v Sloveniji

Koprška škofija ima tri novomašnike. Posvečeni bodo na Sv. gori v četrtek 29. junija ob 17. uri na praznik apostolov Petra in Pavla.

Mariborska škofija ima 11 novomašnikov. Posvečeni bodo v mariborski stolnici 29. junija ob 9. uri.

Ljubljanska nadškofija pa šteje 9 novomašnikov, ki bodo posvečeni v ljubljanski stolnici 29. junija ob 9. uri.

Redovnih novomašnikov je 10. Frančiškani imajo 2, kapucini 3, minoriti enega in salezijanci 4. Tudi ti bodo posvečeni v ljubljanski stolnici 29. junija ob 9. uri, razen minorita, ki bo posvečen skupaj z mariborskimi novomašniki.

Kandidatov za sprejem diakonata ima Slovenija 17. Ti bodo novomašniki prihodnje leto.

Če bomo živeli po blagih, bodo potolaženi tudi tisti, ki še ne poznajo Kristusa in zato žalost težje prenašajo. Pravi verniki bodo storiili, kar je v njihovi moči, da jim približajo evangelijskega Kristusovega trpljenja, Kristusove smrti in njegovega vstajenja, evangelijskega življenja, ki se začne tu na zemlji, če ljudje žalost spremene v sočutje, ki se kaže v ljubezni in pravičnosti. (Bernhard Häring)

Šport

Letošnji memorial »Peter Špacapan«

V nedeljo 18. junija se je v telovadnici SZ Olympia zaključil XIV. odbojgarski turnir »Peter Špacapan«, ki je potekal v organizaciji tega slovenskega športnega združenja. V finalni tekmi sta se pomerili šeststerki Pav Natisone in Fincantieri Crismare iz Trziča. Po lepi in privlačni igri so slavili fantje iz S. Giovannija z rezultatom 3:1 (15:11, 15:11, 13:15, 15:4).

Na tretje mesto se je uvrstila ekipa Vivil iz Ville Vicentine, na četrto pa Libertas iz Turjaka. Med ostalimi štirimi ekipami sta bili tudi slovenski moštvi Olympie in Vala, ki pa sta na uvodnih tekmah potegnili krajši konec proti Turjaku in Vivilu in to kljub okrepitvam (Erik Trsten od Kanala za Olympio in Rajko Petejan od Olympie za Val).

Zmagovita ekipa je prejela trofejo organizatorja SZ Olympia, drugouvrščeno moštvo pa pokal Cassa di Risparmio (ki je bila tudi pokrovitelj letošnjega turnirja). Vivil je za tretje mesto dobil pokal goriške občine, Turjak pa priznanje Knečke Banke.

Ostale pokale so prispevali: goriška pokrajina, tvrdka Kosič, Simon Komjanc in tvrdka Terpin. Za najboljšega igralca turnirja so razglasili dvigača Fabrizia Marchesinija (Fincantieri), ki drugače nastopa za Bernardi iz Vidma v BI ligi.

Na ženskem turnirju, ki je potekal v soboto 17. junija zvečer, so zasluženo slavile igralke Soče Cerimpex nad deklicami Olympie, tretje pa so bile od Sovodnje Agorest.

Uspeh letošnje izvedbe turnirja »Peter Špacapan« je pripisati tudi posrečeni zamisli, da se organizira v sklopu »Dneva prijateljstva«, ki so ga ob Katoliškem domu priredili starši in mladina, ki se udeležuje pri Olympii ter skavtska organizacija. Vse to je seveda privabilo na prireditveni prostor veliko ljudi, čeprav vremenske razmere niso bile ravno preveč ugodne.

OBVESTILA

Sv. maša za pobite domobrince in druge žrtve stalinistične revolucije v Sloveniji bo v nedeljo 25. junija ob 12. uri (ne v ponedeljek 26. junija, kot smo zadnjič pomotoma zapisali) v cerkvi sv. Ivana v Gorici. Izkažimo pobitim posmrtno pieteto in pokažimo, da cenimo njihovo žrtev za boljše prihodnost našega naroda!

PD Podgora iz Podgore vabi na predstavitev knjige o Lojzetu Bratužu, ki jo je izdala goriška pokrajina. Predstavitev bo v petek 23. junija ob 20.30 v župnijski dvorani v Podgori.

Tomaj. V nedeljo 25. junija ob 17. uri bo v župnijski cerkvi sv. Petra in Pavla v Tomaju posebna slovesnost. Maševal bo tržaški škof L. Bellomi za duhovne poklice, župniji pa se bo zahvalil za tri duhovnike, ki delujejo v tržaški škofiji. Pela bosta mešana cerkvena zbor iz Mačkolj. Po končani maši bo še krajši kulturni program in bratsko srečanje pred župniščem. Lepo vabljeni verniki s tostran in onstran meje.

Škedenj. V ponedeljek 26. junija ob 19.30 bo v cerkvi sv. Lovrenca v Škedenju g. Dušan Jakomin daroval sv. mašo za duhovniške poklice. Govoril bo g. Renato Podberšič, generalni vikar v Koprju, peli pa bodo združeni pevski zbori pod vodstvom prof. Tomaža Simičiča. S tem bo g. Dušan Jakomin tudi slavil 40-letnico svojega duhovništva.

28. srečanje slovenskih duhovnikov iz zamejstva in zdomstva bo letos v Gorici od 21. avgusta zvečer do 23. avgusta opoldne in sicer v salezijanskem zavodu, ul. don Bosco 46/48, tel. 0418 - 83364. Organizatorji prosijo, da se udeleženci prijavijo do 1. avgusta svojemuz zastopniku (J. Pucelj za zdomstvo, I. Olip in S. Trap za Koroško, dr. L. Škerl za Tržaško in M. Markežič za Goriško in ostalo Italijo; slednjega tel. št. je: 0481 - 83515).

DAROVI

Za Katol. glas: N. B. 10.000 lir.
Za Zavod sv. Družine: Alenka Rakušček v spomin na strica Franca 100.000 lir.
Za SSK: M. L. 30.000 lir.

Za tisk. sklad Katol. glasa: Emil Lenchi 120.000 lir.

Namesto cvetja na grob pok. Petra Devetaka darujeta sestri Marcelina in Malči Korošec z Vrha 40.000 lir za sklad »Katol. glasa« in 10.000 lir za eno sv. mašo za pokojnega.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Marija Kristina Podobnik v spomin na staro mamo Otilijo 50.000; Bernarda Taučer v spomin na nepozabnega moža Ludvika ob 2. obl. smrti 10.000; Livija Sosič namesto cvetja na grob Marije Sosič-Nussdorfer 10.000; Valerija Škabar-Sosič 30.000; druž. Vatovani ob obisku otrok Sandija in Laure 50.000; druž. Filipčič v spomin na mamo Tončko 150.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Mimi Kobani in Pina Gruden 1.500.000; Valerija Hrvatin v posebni namen 30.000; Zora Carini 20.000; Mariuša Cetin v spomin na Antonijo Bandelj vd. Filipčič 20.000; Nino in Mirjana Parovel v spomin na Marijo Sosič vd. Nussdorfer 25.000 lir.

Za dela v Marijinem domu v Rojanu: rojanski birmanci 210.000; hčerke in mama Possega v spomin Marise Miklavec por. Stok 50.000; Marija Novak 100.000 lir.

Za potrebne v župniji sv. Vincencija v Trstu: svoji ob 25-letnici smrti dragega Viktorja Tomšiča 300.000 lir.

Za tržaški misijon v Keniji: birmanci ob birni v Rojanu 740.000 lir.

Za potrebe cerkve v Dolini: N. N. 40.000; N. N. namesto cvetja ob pogrebu pok. Frančiške Stefančič 25.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa SJ: druž. Declava 20.000; Tončka Sosič 20.000 lir.

Za misijonarja P. Bajca: N. N. 100.000; Marijina družba 100.000 lir.

Za misijonske bogoslovce: N. N., Trst 500.000 lir.

Za misijone: Marija Trinko 50.000; N. N. od Sv. Ivana 50.000 lir.

Za slov. misijonarje: goriški prvoobhajnici 138.500 lir.

Za lačne po svetu: Justina Vatta 20.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

★

25-letnica škofovstva dr. Janeza Jenka

Bivši koprski škof dr. Janez Jenko praznuje letos 25-letnico škofovskega posvečenja. Dekani koprške škofije so na svoji seji sklenili, da bo praznovanje 25-letnice v nedeljo 10. septembra popoldne v Logu pri Vipavi.

Radio Trst A

Sporod od 25. junija do 1. julija 1989

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.15 Mladinski oder: »Beneški lev«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 S. Kosovel: »Pisma domačim«. 12.40 Godbe na pihala. 14.10 Na počitnice. 15.30 Počitniško srečanje. 17.00 P. Lužan: »Novo življenje«, komedija.

Ponedeljek: 8.10 Mal' položi dar domu na oltar. 9.10 Otroški kotichek: »Vitez na obisku«. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 A. Kralj: »Mogočne sanje«. 12.40 Mešani zbor Città di Parma. 14.45 Beležka. 15.00 A. Rebula, Duh Velikih jezer. 15.30 »Utrinki« - razmišljanja Magde Jevnikar. 16.00 In ti, kam pojdeš v soboto zvečer? 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Na počitnice. 9.10 Otroški kotichek. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.40 Ženski zbor Città di Parma. 14.10 Otroški kotichek. 14.45 Kresničke. 15.30 Premišljevanja za današnji čas. 16.00 »Kulturnopolitiški« v kuhinji. 17.10 Klasični album. 18.00 J. Lukeš, Neverjetna zgodba.

Sreda: 8.10 Iz dvignjene zavese. 9.15 Otroški kotichek. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.40 Folklorna glasba. 14.45 Beležka. 15.30 O poeziji. 16.00 Pogled v restavratsko delavnico. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Spomini Staneta Kavčiča.

Četrtek: 8.10 Križem po svetu. 9.15 Otroški kotichek. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Glasbeni portret Urbana Kodra. 12.40 Komorni moški zbor iz Kropce. 14.45 Beležka. 15.30 Utrinki - razmišljanja Magde Jevnikar. 16.00 Koroški portret. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Muzejstvo na Slovenskem.

Petek: 8.10 V Evropi manjšin. 9.15 Otroški kotichek. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Film in njegova vloga v naši družbi. 12.40 Folklorna glasba. 14.45 Beležka. 15.30 O tolmačenju otroške risbe. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.15 Otroški kotichek. 10.10 Koncertni in operni spored. 12.00 Poti, zanimivosti in lepote naše dežele. 12.40 Mešani zbor Milan Pertot iz Barkovelj. 15.00 Sobotni razmislek. 16.30 Fr. Bučar, Problemi sodobne družbe. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Sonatina za glas in klavir v interpretaciji Adrijana Rustje.

Bilo srečno!

V soboto 17. junija sta stopila v skupno življenje

DARKO in VESNA

ter

FLORIJAN in NEŽICA

Obema dvojicama želimo vso srečo v zakonu ter jima iskreno čestitamo!

Mešani zbor »Lojze Bratuž«

Izletnikom v Turčijo

Dan začetka potovanja v Turčijo (24. julija) se naglo približuje. Potovalna agencija IOT iz Gorice mora do 26. t.m. vsa imena sporočiti letalski družbi »Alitalia«. Po tem datumu vpis ni več mogoč razen v primeru, da kdo od prijavljenih odstopi. Letalo odleti iz Ronk ob 7.30 do Rima, tam prestop na letalo za Carigrad. Kosilo v letalu. Prijavljeni se morajo zbrati na ronškem letališču eno uro pred odhodom letala. Za prevoz do letališča preskrbi vsakdo sam.

VAŽNO OPOZORILO: kdor se odjavi po 1. juliju, izgubi 300.000 lir; kdor po 10. juliju polovico vse vsote, t.j. 650.000 lir; po 16. juliju celotno vsoto.

KATOLIŠKI GLAS

tednik - uredništvo in uprava: Riva Piazzetta, 18 - 34170 Gorica - Tel. 0481/83177 - telefax 83177 - poštni tekoči račun: 11234499 poduredništvo: Vicolo delle Rose, 7 - 34135 Trst - Tel. 040/414646

Registriran na goriškem sodišču pod št. 5 dne 28.01.1949

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik Poštn. plačana v gotovini - skupina II/70% Dovoljenje pokr. poštne uprave iz Gorice Izdaja: KTD Katoliško tiskovno društvo (Società Tipografica Cattolica srl - Riva Piazzetta, 18 - Gorizia - P.I. 00054100318)

Tiska: Tiskarna Budin v Gorici Cena posamezne številke: 1000 lir

Letna naročnina: Italija 40.000 lir inozemstvo 55.000 lir zračna pošta 85.000 lir

Oglaš: za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglaš in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA